

1906-12-30

AFSENDER

Eduard Løventhal

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Vellore

Arkivplacering:
Mappe 84 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

Vellore D: 30 December 1908 *Gemma*
Kjære Hr. J. Skovgaard!

Tak for Deres Brev og for "Tilskueren" for
1907. Det er jo lidt besværligt at sende dem
direkte, men det kan ogsaa gøres nemmere
ved at sende dem enten til D. Missionshøjskoles
Kasseres Chr. Schleich, som nu boer i Hellerup
; Missionshuset der, eller vel ogsaa til Fr.
Bertelsen, vor Kasseres, som ogsaa boer i
Hellerup, Lille Strandvej 2.B. Dem vilke da komme
ud i Julekassen en Gang om Aaret, men
høst, det kan jo ogsaa blive godt. Men nu
tak for den Storgave som er kommen, j. har
allerede begyndt paa den.

Det er et mere end almindelig stort Aar, som vist
at vi begyndes alvorligt at frygte for Plugets vild
i Landet. Men det har ogsaa vist paa
Sneektilivet, som har været mindre rigt end de
foregående Aaringer. Jeg har naturligvis nok
nogle, men saa godt som slet ikke noget
nyt. I hvert Fald ikke blandt de store og

mere bemærkelige Former. Der er et Exemplar af den
brune Træbal hvis Kindbakter vendes nedad
og ^{store} en Løbe med sort Kors paa gul Grund, men
ingen af dem er jo helt ny for Dem. Hvis
De ønsker det, skal jeg være glad ved at sende
dem, men ^{det} bliver ganske vist en forholdsvis
tærvælg Sendting.

Her nede i Sydindien har vi det helt roligt
— i advoates Henseende — her er ingen Bom
bekæmper eller sligt. Men Lindene er ikke
rolige, og de sender os mere og mere borte
fra Engländerne, hvad der forøvrigt heller
ikke undrer mig; jeg vilde ialfald villet
finde mig i deres Ståfart, hvis jeg var Hindu.
Jeg tror ogsaa ganske sikkert, at det bærer hen
imod en Krise, selv om vi maaske ikke skal
opleve den. Det gamle Ord, at Gudene gjør først
den blind, som de vil ødelægge, synes at bekræfte
os, for der er vist ingen som mindre kjender
Indierne end netop de engelske Embedsmænd
her. At tænke sig, at de uden Lov og Døm eller
Rets undersøgelser deporterer L. Folke Ledere og

og Føvere ud af Landet, blot p den Formodning,
at de viskes mod det engelske Herredømme, og
det er i Aaret 1408, og med fuld Billedgælle af
Dagberinger i London. Det er som en Bramin
sagde til mig forleden: "It is a regular Rule
of Panic."

Vi har det ellers godt, vor Jul har været
noget ensom, men det er jo ikke nyt.
Vi harde ellers ventet vor Von Herman Jensen,
som har været meget syg, og som nu tænker
at reise hjem i April, men han kommer
nok først nogle Dage efter Nytårs.

Et Exempel paa hvor fattigt det er paa
Insekter i Aas, fik j for noget siden at
se. En af de store Fiskene, - Tralequanes,
som stadig piler op og ned ad Træstammer,
ne, tog for noget siden en stor sort laende
Skorpion. Den tog den forfæ, og havde alle
rede Tænger nede i sit Gabe, da j saa den.
Halen af Skorpionen smækkede til begge Sider,
men kunde endnu ikke naa Fiskens, som

den nu stød og bed og bed, og Skorpionen gled ^{langt} med, som Halen vi ager nærmere, men havde
tabt det meste af sin Kraft, og da den endelig
nærede at give Fiskeren et lille Tjat paa
Siden af Hovedet, har den næppe haft Kraft
til at slaa gennem Skjoldene. Fiskeren bløede
og blød der, og til sidst forsvandt både Hale og
Gjftkrog og samt i Gabet paa Fiskeren. Det
morsomste var en Bul Bul (en lille Langfugl) der
stod meget derfor med skrævende Ben og og ~~sabot~~
Nab og saa paa det Maaletid, — Dyrene var
naturligvis godt at Skorpionerne i alle hører til
de spiselige Ting, og Fiskeren havde sikkert
heller ikke taget den, hvis der havde været
betænke Følge at faa, det er kun Sulten der har
drevet den dertil. —

Mange Hilsener til Dorn og Dorns Familie fra
Gjæstelig Nytaar fra os begge

Dores hengivne

E. Lorentzen